

Józef Wroceński

Doktorat ks. Krzysztofa Kosk

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 41/3-4, 300-301

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ścielnego jak i prawa państwowego. Należy też podkreślić, że na trafność wniosków i swobodę w posługiwaniu się tekstami źródłowymi nie miały wpływu z pewnością fakt, iż Autor jest pracownikiem Nuncjatury Apostolskiej w Polsce. Ponadto w pracy została wykorzystana bogata literatura obcojęzyczna.

Rada Wydziału Prawa Kanonicznego ATK, biorąc pod uwagę wyniki egzaminów doktorskich, właściwy dla tego typu rozpraw walor naukowy, a także opinie recenzentów oraz pozytywny wynik obrony, nadała ks. mgr Witoldowi Adamczewskiemu stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa kanonicznego.

Ks. Józef Wroceński SCJ

Doktorat ks. Krzysztofa Kosk

Dnia 21 kwietnia 1998 roku na Wydziale Prawa Kanonicznego odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej ks. mgr Krzysztofa Koska, kapłana Archidiecezji Warszawskiej, absolwenta Wydziału Prawa Kanonicznego ATK. Doktorat przedłożył Radzie Wydziału rozprawę pt. *Zadania Kościoła w dziedzinie wychowania dzieci i młodzieży w świetle powszechnego ustawodawstwa kościelnego oraz dokumentów Magisterium Kościoła od Soboru Watykańskiego II*. Promotorem pracy był ks. prof. dr hab. Wojciech Góralski. W charakterze recenzentów wystąpili ks. prof. dr hab. Tadeusz Walachowicz /PWT Poznań/ i ks. prof. dr hab. Julian Kałowski /ATK/.

Ks. K. Kosk postawił sobie praktyczny cel, aby sięgnąć do skarbcza doświadczeń oraz mądrości Kościoła, wyrażonej w jego prawie i dokumentach, a wielce przydatnej w dziedzinie wychowania dzieci i młodzieży. Dokumenty Kościoła precyzyjnie określają formę i sposób realizowania kościelnej misji nauczania. Stąd istnieje konieczność zapoznawania się z proponowanymi w nich formami pracy. Zdaniem Doktoranta w wielu przypadkach mało owocna posługa nauczania jest spowodowana słabą znajomością wskazań, treści i metod pracy zalecanych przez Kościół.

Główny tekst rozprawy podzielony został na cztery rozdziały. Rozdział pierwszy ma charakter wprowadzający, w którym Autor po ogólnym zarysowaniu problematyki zagadnienia – jego celu, środków i metody pracy omówił różne rodzaje wychowania, akcentując przy tym różnicę zachodzącą między wychowaniem naturalnym i chrześcijańskim. Ponadto zwrócił uwagę na problem samowychowania oraz ukazał perspektywę współpracy Kościoła i państwa w dziedzinie wychowania dzieci i młodzieży. Rozdział drugi ilustruje nauczycielską posługę Kościoła. Autor poddał analizie różne formy przepowiadania Słowa Bożego i wskazał konkretne zadania wychowawcze Kościoła realizowane przez katechezę, szkoły, uniwersytety i inne wyższe uczelnie kościelne i katolickie. Podkreślona też została potrzeba aktywności Kościoła w sferze środków społecznego przekazu i znaczenie kościelnej kontroli książek i pism reli-

gijnych. W rozdziale trzecim przedstawiona została uświęcająca działalność Kościoła. Intencją Autora było ukazanie możliwości wychowawczych, jakie daje sprawowanie liturgii, zwłaszcza sakramentów i sakramentaliów, świętowanie niedzieli i dni świątecznych. Rozdział czwarty poświęcony został omówieniu pasterskiej posługi Kościoła. Autor słusznie zaakcentował rolę wspólnoty jako środowiska wychowawczego.

Przeprowadzone badania pozwoliły Autorowi na sformułowanie licznych wniosków. Jego zdaniem należy dbać o to, aby katecheza, uważana za jeden z głównych środków wychowawczych, była permanentna, a nie okazjonalna. Nie może być ona przedmiotem do zaliczenia, ale powinna być przeprowadzana w taki sposób, aby pozostawiała ślad w sercach i umysłach słuchaczy. Duże znaczenie odgrywają także szkoły katolickie, które winny być... środowiskiem ukazywania charyzmatu Kościoła. W Polsce w dobie przełamywania monopolu państwa w tym względzie Autor dostrzega szansę dla szkół katolickich i postuluje ich tworzenie przez rodziców we współpracy z duchownymi. Nie przekreśla przy tym roli szkoły publicznej. Dalsze postulaty Autora dotyczą właściwego wykorzystania możliwości jakie niosą ze sobą środki społecznego przekazu w dziedzinie wychowania, sprawowania liturgii, która należycie celebrowana ma wielką siłę oddziaływania na człowieka, wykorzystywania wyników nauk psychologicznych, pedagogicznych czy dydaktycznych. Wiąże się to z powiększającą się wśród laikatu świadomością odpowiedzialności za Kościół. Trudno też nie zgodzić się z postulatami Autora dotyczącymi wykorzystania w oddziaływaniu wychowawczym organizacji sportowych czy też innych form spędzania wolnego czasu. Wydaje się jednak, że postulat dotyczący sposobu wykonywania władzy w Kościele nie do końca Autor przemyślał.

Praca dostarcza zatem czytelnikowi trafnych i zarazem zdecydowanych odpowiedzi na wiele odważnie stawianych pytań i współczesnych wyzwań w dziedzinie wychowania dzieci i młodzieży.

Rada Wydziału Prawa Kanonicznego ATK, biorąc pod uwagę wyniki egzaminu doktorskiego, właściwy dla tego typu rozpraw walor naukowy, a także opinie recenzentów oraz pozytywny wynik obrony powzięła uchwałę w sprawie nadania ks. mgr Krzysztofowi K o s k stopnia naukowego doktora nauk prawnych w zakresie prawa kanonicznego.

Ks. Józef Wroceński SCJ

Doktorat ks. Gintera Dzierżonia

Na Wydziale Prawa Kanonicznego ATK w dniu 19 maja 1998 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej ks. mgra Gintera D z i e r ż o n i a, kapłana diecezji opolskiej, absolwenta Wydziału Prawa Kanonicznego i Świeckiego KUL. Doktorant przedłożył Radzie Wydziału rozprawę pt. *Sąd Biskupi w Opolu w latach 1951 – 1992. Recepcja orzecznictwa Roty Rzymskiej*. Promo-